

kommunalt Standpunkt er heldigt, at Kommunerne blive fri for disse Udgifter, hvoraf de allerede have den store Part derved, at de skulle betale for Ringningen. Set fra et kommunalt Standpunkt og fra en Tiendeyders Standpunkt kunne vi ikke have noget som helst imod, at det i Fremtiden efter de 4 Aars Forløb bliver Kirketiendejerne, der faa Forpligtelse til at betale det, som jeg mener, de egentlig ogsaa havde Forpligtelse til, da Skoleloven af 1899 blev vedtagen, men som da blev lagt over paa Kommunerne. Hvad jeg ønsker er at faa den højtærede Kultusministers Udtalelse for, at min Opfattelse er rigtig; at i det Øjeblik Kirketienden afløses, og Kirken gaar over til at blive selvejende, kommer med det samme de Bestemmelser, der findes i Menighedsraadslovens § 8, til Anvendelse, saa at det Beløb, som fra nu af og indtil 1. Januar 1908 udredes af Kommunekassen, gaar over paa Kirken, og at det bliver denne, der som selvejende skal udrede dette Beløb. Hvis denne Opfattelse er rigtig, hvad jeg gerne vilde have bekræftet af den højtærede Kultusminister, kunne vi, synes jeg, lade alle vore Betænkeligheder ved den Side af Sagen fare.

Ovesen: Efter den omhyggelige Drøftelse, det foreliggende lille Lovforslag nu har faaet, er jeg ikke stærkt fristet til at forlænge Debatten derom, navnlig ogsaa da jeg i det væsentlige kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger. Det, jeg har forlangt Ordet for, er et Spørgsmaal, som ligger uden for Lovforslaget, men som dog utvivlsomt kan ventes at ville blive drøftet sammen med Lovforslaget i et eventuelt Udvalg. Det er et Andragende fra en Del jydskke Lærere, hvilket jeg havde den Ære at indbringe i det høje Ting, samme Dag vi begyndte paa Forhandlingen af det foreliggende Lovforslag. Andragendet gaar ud paa en Forandring i Bestemmelserne for Beregningen af disse Læreres Tjenesteløstid, idet de ifølge de bestaaende Regler i saa Henseende føle sig brøstholdne i Sammenligning med andre Lærere. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne i Andragendet, i hvilket der gives en klar Begrundelse for Lærernes Ønsker og Krav, men skal indskrænke mig til at anbefale Andragendet til det høje Kultusministeriums og det eventuelle Udvalgs velvilligste Behandling.

S. Sørensen: Da jeg ligesom den foregaaende ærede Taler er enig i de Be-

stemmelser, Forslaget indeholder, skal jeg ikke komme ind paa Enkelthederne, som jo ogsaa ere grundigt gennemgaaede, men en Udtalelse af det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), der i Gaar havde Ordet, giver mig Anledning til en ganske kort Bemærkning. Han kom vistnok løvlig vidt i sin Omhu for at tale saaledes, at det kunde tækkes hans Vælgereovre i Givekredsen — saaledes opfattede jeg det i alt Fald. Samtidig med at han sagde, at Bekostningen vilde løbe op til mindst 150 Kr., og at han ikke var i Tvivl om, at Udgiften i Fremtiden vilde stige, sagde han, at det paa den anden Side for Lærernes Vedkommende ikke var noget, der kunde genere dem. Nu er det jo den Gang saadan, at Tal og Forhold blive ved at være de samme, paa hvilken Side af Lighedstegnet man end sætter dem. Det ærede Medlem kan ikke, samtidig med at han hævder, at det er noget, der ikke kan gøre Lærerne noget, sige, at det vil blive en meget stor Udgift for Befolkningen. Mener det ærede Medlem, at det vil blive 150 Kr. eller derover for Befolkningen, bliver det ogsaa et Afdrag i Lærerenes Løn, der maaske for Øjeblikket kun er 600 Kr.

N. C. Jensen: Maa jeg over for den sidste ærede Taler gøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, det vilde løbe op til 150 Kr. Ministeren havde nævnt en Sum af 50 Kr., og jeg sagde: Det kan være, at det slaar til, og det kan være, at det bliver mere, det beror paa, hvor meget Arbejde man vil paalægge den vedkommende. Men jeg hævdede tillige og hævder fremdeles, at naar det er en Ret eller Pligt, Læreren har, er det noget, der i dette Øjeblik ikke koster Kommunen noget, saa det kan ikke nægtes, at det er en ny Byrde, man lægger paa Kommunen. Dog, lad det gaa, men jeg hævdede, at samtidig med, at man tog en saadan Byrde fra Lærerne, skulde man ikke give dem en Højhedsret, saa at de havde Overtilsynet over vedkommende Mand. Det var mit Hovedargument i denne Sag, og det fastholder jeg.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal ligesom forrige Gang, jeg havde Ordet, afholde mig fra at tale om de Spørgsmaal, der ligge uden for Lovforslaget: Skoletilsynet, Religionsundervisningen m.m. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger angaaende enkelte af de Spørgsmaal, Lovforslaget omfatter, og som enkelte Talere